

Johan Persson går in till sin fjärde raka säsong i moderklubben Lindlövens A-trupp. ARKIVFOTO: Hannes Feldin

Premiären en dag kvar: "Böna" om livet som HockeyEttan-spelare

Publicerad: 17 september 2016

Författare: Hannes Feldin

Imorgon inleds en ny resa och ett nytt äventyr för Lindlöven. Med en förädlad trupp och med vårens playoffspel i ryggen öppnar laget då den nya säsongen, via premiär borta mot toptippade Borlänge. LindeNytt tar inför premiären tempen på Löven och ger här en lång intervju med Linde-sonen och rivjärnet Johan "Böna" Persson.

En ny säsong ska börja och det innebär långa dagar för dig, inte bara på hockeyrinken. Alla i laget har antingen jobb eller studerar, hur får man

egentligen ihop livet under den här tiden?

- Det är ingen lek och det är inte alltid som du vaknar upp med ett leende på läpparna. Speciellt inte efter en förlust, då kan det vara riktigt tungt att gå upp. Men det måste du ändå göra, du måste leva också.

I vilken ålder tror du det är lättast att få alla pusselbitar på plats?

- Jag tror att det är perfekt att kombinera det med studier. Man får lite extra pengar, man kan lira hockey och man kan plugga på samma gång. Det är helt perfekt. Dock så är ju hockeyn krävande, för du lägger ändå ner 30-35 timmar i veckan och det är ju en 75-procentstjänst i nedlagd tid.

Tror du att det kan vara svårt för andra, publik och vänner, att förstå hur mycket tid ni faktiskt lägger ner på ishockeyn?

- Ja, jag tror att det är mer än vad många tror och det är inte alla förstår hur en vanlig dag kan se ut. Man åker direkt till jobbet på morgonen och åker sen vidare till träningen så fort man slutat. Jag kanske slutar 16.20 och då är det lagom att hinna till samlingsplatsen till 16.30, sen kommer man hem från träningen vid 20.30 som tidigast.

Att spela i HockeyEttan innebär inte riktigt samma möjligheter som att vara SHL-proffs, men ändå kräver det nästan lika mycket tid. Man måste väl ändå älska hockeyn för att hålla med det som ni gör?

- Ja, det måste man. Du måste tycka att det är kul, annars hade det bara varit att lägga ner för länge sen. Sen är ju sporten i sig skitrolig, men det är själva tävlingsmomentet som får mig att hänga kvar. Det är en extra krydda i vardagen att sätta sig i en buss med 20 grabbar och åka iväg för att tävla mot 20 andra.

Förra säsongen fick ett tvärt slut för dig. Du opererade knäet i januari, missade playoffspelet mot Piteå och har precis kommit tillbaka på allvar. Var du någon gång orolig för att aldrig mer kunna spela?

- Orolig är egentligen fel ord. Hade jag inte kunnat spela hockey hade det så klart varit skittråkigt, men du måste också se helheten. Det är bättre med ett fungerande knä under 50 år än att jag får lira hockey i ett par säsonger till. Även om jag tycker att det är det bästa som finns måste man värdera andra saker.

- Men nu hade jag flyt och skötte rehaben på bästa sätt. Jag är ingen försäsongsmänniska, men det känns ändå bra och det ska bli jävligt roligt att kunna lira.

Lindlöven har under sommaren lyckats behålla 16 spelare. Med tanke på hur starkt ni gick förra säsongen och med tanke på att succélag i HockeyEttan brukar bli brandskattade måste det kännas unikt?

- Jo, det är unikt för i HockeyEttan är det många som flyttar fram och tillbaka och att ha

samma trupp till 100 procent går inte. Jag tror också att det är viktigt att kunna behålla så många spelare. Att ha kvar en stomme och bygga ett lag utifrån den är så klart optimalt.

Du har varit med ett tag nu och gör ni fjärde raka säsong i Lövens A-trupp. Dessutom har du hunnit bli 26 år, det måste göra dig till en av de klart äldsta i truppen? Ni har ett väldigt ungt lag och hur känner du ansvaret som ålderman?

– Ja, jag är faktiskt äldst och det trodde jag ju inte att jag skulle bli vid 26 års ålder haha! Jag ska ju vara ledande, både på och utanför isen. Det är ett ansvar och om det går dåligt ska det vara jag som tar taktpinnen och visar mod. Lika väl när det går bra ska jag vara den som inte låter oss flyga iväg.

Säsongen inleds för er del imorgon med bortamatch mot Borlänge. En riktigt tuff uppgift, eller vad säger du?

– Absolut, Borlänge är det bästa laget i vår serie. De hade den bästa gruppen förra året, fick ihop det väldigt bra och att ha dem borta är extremt tufft. Det gäller att alla förstår att nu börjar allvaret, för det där är en svår nöt att knäcka.

Ni gjorde en fantastisk fjolårssäsong med playoffspel och har som sagt behållit stora delar av den truppen. Inför den nya säsongen säger många experter och tidigare spelare att ni har material till ännu bättre placering. Hur långt blickar ni egentligen, AllEttan?

– Självklart är AllEttan målet, något annat vore orimligt att satsa mot. Vi är en ung grupp och det handlar om att få ihop det till det positiva, att det blir fart och fläkt istället för hispighet. Men hade någon sagt att man satsar på något annat än AllEttan hade Jussi slängt fram en väska och bett honom att packa sina grejer.

Ja, Jussi Salo kom in som ny tränare för ett år sen och mycket har hänt med Lindlöven sen dess. Vad har han betytt för er spelare och för klubben?

– Jag tycker att Jussi är riktigt bra. Sen är det som med allting annat, han och jag är olika som personer och ibland har vi våra meningsskiljaktigheter. Men jag är övertygad om att han för Lindlöven som klubb varit riktigt bra. Både det marknadsmässiga, att bjuda igen till alla som satsar pengar med sponsorträffar och att inte ta någon för givet. Sen har han också träningsmässigt tagit in en grej att i Lindlöven tränar man och håller käften. Det har varit viktigt.

Vad går du då med för mål och för drömmar inför den nya HockeyEttan-säsongen?

– För egen del har jag inga personliga mål, men det skulle vara riktigt kul att som lag gå

in och göra en bra säsong. Att hela gruppen i mars eller april kan se tillbaka och känna "fan, det här gjorde vi riktigt bra!". Då skulle jag vara nöjd.

Premiären:

Söndag 18/9 16.00

Borlänge-Lindlöven, Borlänge Ishall

Källa: LindeNytt.com

<https://lindenytt.com/nyheter/premiaren-en-dag-kvar/>